

ELS MINI CONTES DE LES TRES PARAULES

Punt Òmnia Bon Pastor Figueres

Curs: **Com s'escriu la meua llengua? Català**

Març-Juny 2021

Activitat realitzada per les participants del curs de català

Carles Sáez, Carmen Torres, Miquel Alonso, Dolors Martí, Maria Teresa Padrós, Lídia Prats, Rosa Maria Hereu, Teresa García, Ascensión Jiménez i Mònica Bertran

Dins del curs de Català fem diverses activitats. Teòrica i pràctica del nivell B. Lectures compartides. El dictat del Petit Príncep. I, recentment, hem incorporat els Mini Contes de les tres paraules. Cada setmana es proposen tres paraules amb les quals s'ha de crear un mini conte que, posteriorment corregim i comentem. Hi ha participants d'altres cursos que també s'hi han engrescat. I aquí teniu el recull de tots els Mini Contes de les tres Paraules.

Les tres paraules de la 1a setmana

Cadira

Maleta

Cafè

Els mini contes

Avui m'he llevat d'hora perquè me'n vaig de viatge. Tinc la maleta a punt, però abans de sortir de casa em prendré un cafè, asseguda a la cadira i, repassant mentalment si tinc tot el que necessito.

Maria Teresa Padrós

He perdut el joguet del meu nen, no sé on està. Vaig a casa de la meva sogra, hi pico a la porta i em diu que entri, m'assec a la cadira i prenem un cafè. Després d'una estona pregunto si ha trobat el joguet del nen i em diu que estava dins la maleta.

Carmen Torres

L'Eulàlia portava una maleta gran per anar de vacances. Passejava per una avinguda molt ampla, va entrar a un bar a prendre un cafè i va seure a una cadira molt còmoda.

Dolors Martí

Acabo de preparar la maleta per anar de vacances i he quedat tant cansada que m'he assegut a la cadira de la cuina per prendre un cafè.

Lídia Prats

Els mini contes

Avui estic molt content. Demà me n'aniré de viatge a veure a la meva família que fa molt de temps que no la veig. Prepararé la maleta, però abans em faré un cafè y m'asseuré a la meva cadira preferida de la terrassa, gaudint d'aquest dia tan assolellat que fa avui.

Miquel Alonso

Berma, una chica de 23 años, salió de la estación de trenes de Barcelona, subió por el paseo de Gracia para arriba, dejó la maleta en el suelo y se sentó en una silla de una terraza, donde le sirvieron un bocadillo de jamón ibérico y un buen café capuchino. Como hacía buen tiempo y se estaba divinamente se quedó sentada hasta la hora de que saliera el próximo tren para Madrid.

Ascensión Jiménez

La Marta deseaba jubilarse para preparar la maleta y viajar. Está sentada en la silla de la cocina tomando un café, mientras espera a su amiga María que la recogerá para ir al aeropuerto.

Teresa García

Els mini contes

L'altre dia, passejant per Figueres em vaig trobar a una amiga que feia molt temps que no veia. Després de saludar-nos amb alegria, vam anar a prendre un cafè i vam parlar de moltes coses. Em va comentar que estava a punt de fer un viatge de quinze dies. I, em va convidar a anar-hi. Molt contenta li vaig dir que sí. Quan vaig arribar a casa, vaig agafar la maleta, i vaig omplir-la amb tot allò que podia necessitar. Més tard em vaig asseure en una cadira per pensar si em deixava alguna cosa. Però no, ja ho tenia tot. Bon voyage!!

Rosa Maria Hereu

Aquella tarda plovia de valent. No duia paraigua. Vaig quedar xopa de dalt a baix. I tenia fred. Vaig pensar que entrar a un bar i prendre un cafè ben calentó em referia. Mentre esperava el cafè, asseguda a la cadira del fons, lluny dels corrents de la porta, em vaig adonar que sota la taula hi havia una maleta petita amb rodes. Sabia que el correcte era avisar a la cambrera. I això és el que feria. Però abans volia gaudir del meu cafè tot imaginant: què hi contenia? Quin destí l'esperava? Com era la propietària de la maleta?...

Mònica Bertran

Les tres paraules de la 2a setmana

Pilota

Cabanya

Rellotge

Els mini contes

La setmana passada vam anar de càmping al riu a una cabana i jugant a la pilota, mal llamp el partís, vam perdre el rellotge.

Carles Sáez

He mirat el rellotge i he pensat, arribarem amb el temps just de jugar a pilota, com cada tarda, amb els veïns de la cabana del costat nostre del càmping.

Lídia Prats

Aquest cap de setmana, l'hem passat en una cabana de fusta a la comarca del Pallars. Allà els nens s'ho han passat molt bé corrent pel camp i jugant a pilota. I els adults podíem oblidar-nos de mirar el rellotge.

Maria Teresa Padrós

Demà vull aprofitar el dia. Al matí agafaré la pilota i aniré a la muntanya. Faré una cabana amb quatre fustes i passaré el dia, ja que ara fa bon temps. Miro el rellotge i veig que és tard, millor anar-me'n a dormir, que si no demà no podré aprofitar el dia.

Carmen Torres

Els mini contes

El passat cap de setmana, vam anar a la muntanya, el Berguedà. Van anar a passar uns dies de vacances a un càmping amb la meva filla i família. Allà estava ple de mainada, estaven jugant a pilota. Vam entrar a dins de la Cabana i, allà jugàvem al dominó. Ja es feia fosc, vaig mirar el rellotge, i ja era molt tard. Ens vam acomiadar i vam viatjar cap a Figueres. Rosa Maria Hereu

Demà dissabte a la tarda tindrè festa. Agafaré la pilota i aniré a practicar una mica, ja que el diumenge tinc un partit de futbol amb els meus companys de treball. Serà un partit entre solters i casats de l'empresa. Quan acabi el partit anirem tots a la muntanya. A la cabana (alguns a tot li diuen cabana. Per mi la voldria) propietat del director de l'empresa i farem una barbacoa. Això sí, la pagarà l'equip que perdi el partit. Al vespre agafaré el cotxe i com diu la dita (carretera i manta) que demà dilluns cal aixecar-se d'hora per anar a treballar. Miquel Alonso

Els mini contes

El primer que vaig fer en despertar-me va ser mirar el rellotge. Amb els meus néts i neta havíem llogat una cabanya per passar el cap de setmana. El càmping que vàrem escollir era un lloc perfecte per jugar a pilota, gaudir de la natura i la tranquil·litat.

Dolors Martí

En lo alto de la campiña tenían sus padres una cabaña donde iban a pasar los veranos con los niños. El verano pasado invitaron a unos amigos del cole porque decían que se aburrían solos; con estos, jugaban con las pelotas, al escondite, a pillapilla y muchos juegos más. Iban a pescar al río y se bañaban todos los días. Este verano se les hizo corto y llegó la hora de volver a casa. Un día les dijo su padre: Recoged todo muy bien que mañana cuando toque el reloj a las siete nos vamos a casa.

Ascensión Jiménez

La Pepi está sentada en el balancín que hay fuera en el porche de la cabaña, la puerta ha quedado entreabierta y se oye el TIC TAC del reloj. En el parque que hay delante, hay niños jugando a pelota.

Teresa García

Els mini contes

Ahir a la tarda, estàvem jugant a pilota amb les meves amigues quan de sobte, la Carla es va enfadar i la va xutar tan fort que la vam perdre de vista. Vam anar corrents a buscar-la. Havia volat en direcció al bosc.

Enmig de roques i esbarzers vam trobar una cabana amb el vidre d'una finestra trencat. Tot i l'aspecte tètric de la cabana hi vam entrar. Dins, tot era brut, desendregat i ple de teranyines. Al ben mig de l'estança estava la nostra pilota, just als peus d'un enorme rellotge antic, net i brillant però, aturat. En el precís instant que la Carla va agafar la pilota el rellotge es va posar en marxa, marcant uns tics-tacs molt sorollosos. De l'ensurt vam marxar comes ajudeu-me!!!

Mònica Bertran

Les tres paraules de la 3a setmana

Tren

Infermera

Tempesta

Els mini contes

Anem a l'estació a agafar el tren per anar a Barcelona, ja que hem d'agafar un avió. Arribant A Sants Estació ens va sorprendre una tempesta. Quan vam sortir corrents per no mollar-nos vaig rellicar i vaig caure torçant-me un turmell. Em van portar a l'hospital on en va atendre una infermera. I no sé per què, em va posar l'antitetànica.

Carles Sáez

Aquest matí, he vist a la meua veïna que és infermera, i li he preguntat si sabia els horaris del tren, ja que ella l'agafa sovint per anar a la feina, doncs treballa en un hospital lluny de casa seva. Però no hem pogut entretenir-nos gaire, ja que s'acostava una tempesta i hem hagut de deixar la conversa per anar a correu cap a casa, si no hauríem quedat xopes com ànecs.

Maria Teresa Padrós

El passat cap de setmana vàrem anar a Barcelona amb tren. La nostra filla, que treballa d'infermera a Sant Joan de Déu, ens va convidar a teatre. Va ser molt divertit, però, en sortir ens va enganxar una tempesta que ens va deixar a tots tres xops com uns ànecs.

Lídia Prats

Els mini contes

Com cada any he quedat amb unes companyes a l'estació de tren per anar a Barcelona. Com sempre, per Santa Llúcia, dia de les modistes, i com la professora es va jubilar, un cop l'any fem una trobada, per veure'ns i recordar els anys que havíem compartit entre fils i agulles. Quan baixem a l'estació prenem un cafè i comencem a mirar botigues. Arribem a la botiga que més m'agrada, no sé on mirar, metres i metres de roba, de núvia, estampats, llisos, de pell...

Quan sortim de la botiga comença a ploure. Anem de pressa cap a l'estació, però parem a mig camí fins que pari la tempesta.

Arribem a l'estació i puguem al tren i ens acomodem.

Una noia pregunta si pot seure al seient que està lliure, li diem que sí.

Nosaltres estàvem parlant de la roba que havíem comprat i la noia pregunta si som modistes, la professora li respon que ella sí, però que nosaltres som les seves alumnes, la noia diu que ella li agrada cosir, però que ara està estudiant per ser infermera.

Carmen Torres

Els mini contes

Tinc una cosina que fa d'infermera i Tota la gent l'aprecia molt, perquè, és molt afectuosa, simpàtica i alegre.

Un dia, surtin jo de l'hospital, em vaig trobar a la meva cosina que sortia de treballar. Em va dir que se n'anava de viatge. Jo li vaig dir que l'acompanyava. I ella es va alegrar! Tot parlant, vam anar cap a l'estació. A mig camí es va posar a ploure molt fort. Una senyora tempesta. Ens vam refugiar en una cafeteria. I parlant i parlant, es va adonar que ja era tard. Vam córrer cap a l'estació, i vam arribar just per agafar el tren.

Rosa Maria Hereu

Miro al cel des de la finestra del menjador de casa meva. Està molt ennuvolat i em sembla que hi haurà tempesta. Trucaré a un taxi perquè em vingui a buscar i em porti a l'estació abans que comenci a ploure. Agafaré un tren que em porti a la capital, ja que aquí al poble no tenim cap centre de salut. Cada any em visita la infermera que tinc assignada perquè em faci una revisió general. En acabar me n'aniré a fer una passejada per la ciutat, dinaré i després aniré a l'hospital a buscar els resultats. Tots han sortit bé. Fins a l'any que ve.

Miquel Alonso

Els mini contes

Ahir vaig anar amb tren a Barcelona. Al seient del costat tenia una noia jove. Parlant amb ella em va dir que treballa a l'hospital Clínic d'infermera i m'explicava que fan moltes hores a causa de la pandèmia. En sortir de l'estació, ja es veia un cel enfosquit, s'apropava una tempesta, vaig començar a caminar lleugera i just a la cantonada vaig veure la meva neboda que venia a recollir-me.

Dolors Martí

La Marta está en el hotel donde ha ido a dar una charla. Es enfermera. Ha sido un día muy duro. Después de cenar ya en su habitación, le cuesta coger el sueño. De lejos se ven relámpagos y los truenos son muy fuertes y comienza a llover muy fuerte. Está cansada y por fin se duerme. A las 6,45 horas suena el despertador. Es hora de levantarse. El tren pasa a las 7 horas. Una ducha rápida y un café.

Teresa García

Els mini contes

Viatjàvem en tren cap a París. Sempre havia volgut conèixer la ciutat de la llum. Ja havíem passat Lyon quan de sobte, ens vam trobar enmig d'una tempesta tronada. Llamps i trons sense descans, amb una fúria desmesurada, que ens feia sentir petits i porucs. Un dels llamps va caure damunt del tren i ens va deixar a les fosques. Un segon llamp, encara més rabiüt, va trencar la catenària. I llavors, els crits, els trons aterridors i una foscor esfereïdora, només trencada per la llum intermitent dels llamps.

Quan finalment el tren es va aturar, la interventora va anar passant pels vagons preguntant:

- Hi ha algun metge?

Rere uns seients del fons del vagó es va sentir una veu que deia

- Jo sóc infermera!

Mònica Bertran

Les tres paraules de la 4a setmana

Pallasso

Gripau

Camió

Els mini contes

Avui anem al circ amb els meus néts. Els hi encanta tot l'espectacle, però amb el que més gaudeixen és amb el pallasso pintat de blanc que sempre és el que fa d'espavilat. En sortir al jardí per marxar, trobo totes les joguines escampades: el camió, les nines, la pilota ..., així que els hi dic nois abans de marxar s'ha de recollir. Tot seguit s'hi posen i s'emporten una sorpresa que no esperaven. De la caixa del camió salta un gripau que s'hi havia amagat i els deixa a tots bocabadats.

Lídia Prats

Ara que comencen obrir els bars, els cinemes, els teatres, els circs... Hem decidit anar a veure un espectacle. Als afores de la meva ciutat s'ha instal·lat un circ. Dins dels camions hi ha lleons, elefants fins i tot, gripaus. L'espectacle promet ser molt divertit, però, segur que amb el que més ens divertirem serà els pallassos.

Dolors Martí

Treballava portant un camió. Anava per tot Europa transportant mercaderies. Pensa que feia quatre mil quilòmetres setmanals. Un dia, anant per França, per ser exactes per Montpelier, quan de sobte, vaig veure un circ que hi havia pallassos. Em va fer gràcia i vaig apropar-me a ells i sort que vaig vigilar perquè una mica més trepitjo un gripau.

Carles Sáez

Els mini contes

Era la festa del poble i estàvem traslladant en camió tot el material que ens feia falta. Havíem pensat portar una petita carpa i unes cadires per fer un circ, als nens els hi agraden els pallassos i els espectacles d'animals. Com sempre passa a tot arreu, al vespre va ploure i l'endemà quan vàrem anar a muntar la carpa estava tota mullada, la vam obrir i en mig de la carpa hi havia un petit gripau, no sabíem que fer, per votació el vàrem deixar en un toll d'aigua. Carmen Torres

Era temps de carnestoltes; un dia vaig anar a passejar i al carrer hi havia un pallasso que, envoltat de mainada, els feia riure i gaudir de valent. De cop se sent un soroll bastant fort. Era el camió de les escombraries que passava per allà. Aleshores jo, caminant, caminant, vaig arribar al camp. Allà hi havia un rierol. S'estava molt fresquet, vaig seure una estona sobre una pedra, mirant el rierol. De cop salta un gripau, i vaig cridar: ai! Em va espentar, però em va agradar molt veure'l.

Rosa Maria Hereu

Els mini contes

Anava amb el meu camió com cada dia de tornada a casa, ja que havia acabat la meva jornada laboral. Tot d'una veig enmig de la carretera un enorme gripau. M'aturo, l'observo de prop i em pregunto... I si fos una princesa com en el conte? Provo d'agafar-lo i li veig al darrere com si fos un nen. Tot d'una m'aturo i exclamo... Però que fas, deixa de fer el pallasso! De cop em desperto, suat i sufocat i m'adono que tot ha estat un somni.

Miquel Alonso

Fa uns dies vàrem celebrar l'aniversari del meu nét petit en una casa de turisme rural. Allà els nens s'ho varen passar d'allò més bé corrent pel camp i mirant d'empaitar un gripau que hi havia en una bassa. Després del berenar els nens varen fer una petita actuació i un d'ells es va disfressar de pallasso. En acabar l'actuació va arribar un camió que proveeix els productes que necessita el negoci i tota la mainada es va enfilear a la caixa perquè el conductor els portes a donar una volta amb el vehicle.

Maria Teresa Padrós

Els mini contes

Sóc pallasso! Faig espectacles per infants d'1 a 131 anys. Viatjo per tot arreu fent bolos i em passo molt de temps a la carretera. Una vegada, conduint de nit cap a la següent actuació, vaig veure pel retrovisor com els llums d'un camió se m'acostaven. Cada cop més a prop. I quan jo accelerava, ell accelerava! Quan jo girava cap aquí, ell girava cap aquí. Quan jo girava cap allà, ell girava cap allà. D'inici vaig pensar: quina casualitat, fem la mateixa ruta! Però quan va accelerar tant com per empenya el meu cotxe, vaig entendre que la cosa anava de molt mal rotllo.

Em vaig Acollonir! No sabia com treure-me'l de sobre. Vaig intentar trucar a emergències, però quasi me la foto i el mòbil va sortir volant.

De sobte vaig veure com un gripau, sortit del no-res i, inusualment enorme, es plantava d'un salt al ben mig del parabrisa del camió, tapant-li tota la visibilitat. Va començar a fer esses bruscament fins que va bolcar barranc avall. El gripau, d'un vot va saltar al mig de la carretera davant meu obligant-me a frenar el cotxe en sec.

Tot just recuperant-me de l'ensurt vaig sortir del cotxe i deixant-me endur per l'estrés del moment, vaig córrer cap al gripau i el vaig abraçar tot dient-li:

-Gràcies, gràcies, gràcies! M'has salvat la vida!

Just en aquell instant es va posar a ploure i un llamp encegador i virulent em va fer caure. Quan m'incorporava vaig veure que el gripau s'havia convertit en una pallassa, que cridava cap al camió estavellat:

- Si no t'agraden els pallassos, no vinguis al circ!

Mònica Bertran

Les tres paraules de la 5a setmana

Nina

Cavall

Rosa

Els mini contes

Aquest cap de setmana hem anat a una ermita romànica on se celebrava un aplec. Entre els assistents hi havia un pare que portava la seva filla d'uns tres anys que, de tan maca semblava una nina. Allà mateix hi havia una hípica i el pare ha dit a la nena si volia pujar dalt d'un cavall i la petita ha dit que sí. En acabar la passejada, el pare ha agafat una rosa d'un roser que hi havia a prop i l'ha regalat a la nena.

Maria Teresa Padrós

De petita anava a l'horta els dies que feia bon temps. Els meus pares tenien un cavall blanc que, els ajudava a treballar la terra i treia l'aigua del pou amb una politja. A l'horta hi havia moltes verdures, arbres fruiters i flors. A la meva mare li agradaven molt les flors, plantava roses, lliris, margarides. Mentre ella cuidava les flors jo jugava a nines el seu costat.

Dolors Martí

Els mini contes

Era Nadal i aquest any anàvem a casa l'àvia. Ens trobaríem amb els més petits de la casa perquè la meva germana havia deixat els nens amb la iaia.

El dia abans vam haver d'anar a comprar algun detall per portar. No sabíem que comprar. Tot el dia mirant botigues. Vam veure una botiga que, tenia una paradeta a la porta, que venien coses fetes a mà. Vaig comprar unes estovalles, amb una rosa brodada a mà, per regalar-li a la iaia. A ella li agraden les coses fetes com abans. Ara faltaven els regals dels petits. Després de donar diverses voltes, vam entrar a una botiga que hi havia un cavall amb balancí i una nina com la que tenia l'àvia quan era petita. Quan l'endemà vam arribar a casa l'àvia, i vam repartir els regals, el nen ben content es va muntar al cavall i la nena ben enfadada va dir, només m'heu portat una nina?

Això de fer regals és una mica complicat.

Carmen Torres

Els mini contes

Per fi, després d'un llarg, plujós i fred hivern, ha arribat la primavera. He decidit agafar-me uns dies de vacances en una casa rural a la muntanya, lluny del soroll de la ciutat.

Avui en el meu primer dia de vacances, m'he despertat, i al contrari de la majoria dels dies, en comptes de fer-me el mandrós i quedar-me una estona més al llit m'he aixecat de seguida, ja que fa un dia esplèndid.

Baixo a esmorzar amb tota la tranquil·litat del món i quan he acabat, he anat a fer un volt pels voltants de la casa. Aquesta tenia alguns animals: gallines, conills, un parell d'ovelles, etc. Però el que em va cridar l'atenció és que també tenien cavalls disponibles per als hostes. M'he dit: "I si vaig a fer una passejada a cavall?". I sense pensar-m'ho dues vegades, així ho he fet. Al cap d'una estona, al lluny he vist una masia. Quan m'hi he acostat, he vist que tenien una petita plantació de roses. De sobte ha aparegut l'amo de la masia.

– Bon dia – li he dit i ell, amablement, m'ha tornat la salutació. – Seria vostè tan amable de vendre'm alguna rosa?

– Agafi les que vulgui, em va respondre, els hi regalo.

N'he agafat unes quantes. Sense abusar. Li he donat les gràcies i he tornat cap a la casa rural.

Quan arribo, veig a la nina. La nina és la filla petita dels amos de la casa rural. Li dic nina perquè em fa pensar en aquelles nines de joguet, de cabells arrissats, rossos i amb uns enormes ulls blaus.

Baixo del cavall, m'acosto a ella i li dono una rosa. Ella em dona les gràcies i una forta abraçada.

– Vols pujar al cavall amb mi per anar a deixar-lo a l'estable? – L'hi he preguntat.

– Sí, Sí – m'ha respost, fent petits salts d'alegria i amb un somriure d'orella a orella. Hem deixat el cavall i ens hem dirigit cap a la casa rural, ja que a la tarda tots els hostes teníem un berenar a la vora d'un riu no gaire allunyat de la casa rural.

I així passo el meu primer dia de vacances.

Miquel Alonso

Els mini contes

Un dia anant amb la meva besnéta Alba, vam anar a compra un regal per la seva germana Mia, i ella em va dir que li compres una nina, però li vaig dir que la seva germana era molt petita per comprar-li una nina, i li vam comprar un mòbil de colors perquè quan estigués desperta al llit es distraigués com ballaven les peces de colors. Després perquè li passes una mica l'enfado, per no haver comprat la nina, la vaig portar en un lloc que hi havia cavalls, que a ella li agradaven molt, va pujar en un cavall, i va estar molt contenta; i quan vam arribar a casa seva, em va dir, té iaia aquesta rosa per tu. Em va fer molta il·lusió, fins i tot em va caure alguna llàgrima. Perquè em va dir, per tu iaia, t'estimo.

Rosa Maria Hereu

Els mini contes

Vet aquí que una vegada hi havia dos germanets molt ben avinguts. Jugaven al jardí amb les joguines que els hi havien portat els reis. La nena amb una nina rossa d'ulls blaus i el nen amb un cavall de cartó que fins i tot podia enfilar-s'hi. La seva mare cuidava el jardí i es va punxar amb una rosa, la més bonica de totes. El nen quan va sentir el crit, va córrer de seguida cap a ella, i li va portar el cavall perquè jugués i no l'hi fes tant malt la punxada.

Lídia Prats

En la part alta dels Pirineus i tinc família, que es dediquen a les feines del Camp. Així què, tenen tota mena d'animals de corrals vaques, egües i cavalls.

Hi viu una neboda molt bufona, de vuit anys. Vaig portar-li una nina molt maca. És com una rosa vermella com si fos de vellut.

Carles Sáez

Els mini contes

Quan era petita, tindria uns 5 o 6 anys, durant una llarga temporada, cada nit tenia el mateix somni. La meva nina preferida se m'acostava i, em deia a cau d'orella:

- Vull un cavall!

L'endemà quan em despertava, la nina estava quieta en el seu racó i no parlava.

Un dia, li vaig explicar a la meva mare i, em va dir:

- Dibuixa-li un cavall.

I així ho vaig fer.

Aquella nit vaig somniar que la nina venia al galop cap al meu llit muntant en el cavall que jo li havia dibuixat. Se la veia molt contenta! I deixant-me una rosa damunt del coixí em va dir:

- Moltes gràcies, Mònica! M'has fet la nina més feliç del món!

L'endemà, quan la mare em va despertar...

-Bon dia, Mònica!! Que hi fa aquesta rosa en el teu coixí.

I mig adormida vaig veure com la nina, des del seu racó, em feia l'ullet.

Mònica Bertran

Dediquem aquest llibre a totes les mares, àvies i besàvies,
pares, avis i besavis que ens han llegit contes.

Moltes gràcies!!!

